

ÎNCHEIERE

08 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017

c o n s t a t ă:

La 05 iunie 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 19 martie 2015 Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 1/24 cu privire la stabilirea premiului anual funcționarilor publici angajați în cadrul aparatului Primăriei municipiului Chișinău, preturilor de sector și direcțiilor subordonate Consiliului municipal Chișinău.

Conform pct. 1 al deciziei nr. 1/24 din 19 martie 2015 s-a stabilit premiul anual în mărime de până la 3 salarii lunare funcționarilor publici angajați în cadrul aparatului Primăriei municipiului Chișinău, preturilor de sector și direcțiilor subordonate Consiliului municipal Chișinău în limita a 30% din veniturile (cu excepția transferurilor și granturilor) obținute suplimentar la cele aprobate (rectificate) pentru anul bugetar.

Totodată, pct. 2 din decizia menționată stipulează că Consiliul municipal Chișinău va aloca din bugetul municipiului Chișinău mijloace financiare pentru acordarea premiului anual tuturor funcționarilor publici și persoanelor care dețin funcții de demnitate publică, angajați în cadrul aparatului Primăriei municipiului Chișinău, preturilor de sector și direcțiilor subordonate Consiliului municipal.

Relevă reclamanta că în conformitate cu art. 64 din Legea privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, deoarece premiul în cauză se acordă în baza unui regulament intern aprobat prin decizia consiliului local și se plătește în anul următor al anului bugetar finalizat, din

contul și în limita bugetului rectificat pentru anul în curs.

Astfel, susține reclamanta că prin notificarea 1304/OT4-803 din 16 aprilie 2015 a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea deciziei nr. 1/24 din 19 martie 2015, iar în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (3) din Legea privind administrația publică locală, a înaintat acțiunea în instanța de judecată.

Solicită admiterea acțiunii și abrogarea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1/24 din 19 martie 2015 cu privire la stabilirea premiului anual funcționarilor publici angajați în cadrul aparatului Primăriei municipiului Chișinău, preturilor de sector și direcțiilor subordonate Consiliului municipal Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și s-a abrogat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/24 din 19 martie 2015 cu privire la stabilirea premiului anual funcționarilor publici angajați în cadrul aparatului Primăriei municipiului Chișinău, preturilor de sector și direcțiilor subordonate Consiliului municipal Chișinău (f.d. 29, 32-34 vol. I).

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că premiul aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/24 din 19 martie 2015, se acordă în baza unui regulament intern aprobat prin decizia consiliului local și se plătește în anul următor anului bugetar finalizat, din contul și în limita bugetului rectificat pentru anul în curs. Prin urmare, Consiliul municipal Chișinău urma inițial să aprobe acest regulament intern și numai după aceea să-l achite în anul următor anului bugetar finalizat, doar pentru funcționarii care au prestat o muncă suplimentară.

Astfel, instanța inferioară a conchis că la adoptarea actului administrativ supus controlului legalității, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 62-63, 64-69 vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016 s-a admis recursul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 și s-a remis cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată (f.d. 86-90 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 09 octombrie 2015 (f.d. 214, 215-221 vol. I).

La 13 aprilie 2017 reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 octombrie 2015, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 1-2 vol. II).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce țin de fondul cauzei și

a invocat că temei pentru declararea apelului servește încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul

comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 (f.d.214 vol. I) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr. 1582-4 din 15 februarie 2017 (f.d. 222 vol. I), iar cererea de recurs a fost depusă la 13 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 1 vol. II), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Instanța de recurs taxează că potrivit articolului 437 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă denumirea instanței care a emis decizia în apel, data pronunțării și dispozitivul deciziei, argumentele admiterii sau respingerii apelului; precum și esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective;

În acest sens, completul menționează că reprezentantul recurentului, neconformându-se prevederilor legale, a formulat o simplă cerere de recurs, fără evidențierea memoriului ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, circumstanță care face imposibilă exercitarea controlului de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Ca urmare, necorespunderea recursului exigențelor prestabilite în alin. (1) al art.437 din Codul de procedură civilă, și care nu conține esența și temeiurile lui, argumentul ilegalității actului de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, constituie temei de inadmisibilitate a recursului în cauză.

Completul consideră relevantă jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*Van Harn împotriva Germaniei*).

Astfel, instanța de recurs menționează că recurentul fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea unui recurs care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, fapt ignorat de aceasta.

Cu titlu secundar, completul decelează că, atât în partea motivată a recursului, reprezentantul recurentului face referire la „temeiurile declarării apelului”, cât și în partea dispozitivă solicită „admiterea apelului”, circumstanțe care în final evidențiază caracterul echivoc al recursului.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentei nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Maria Crețu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță